

feil, man gjør, saasnart man sætter Vintolden høiere en Spiritustolden, thi Vin er Naaproduktet, og Spiritus er det forædlede Produkt ud af Vinen, og det kan albrig blive stemmende med gode Grundsætninger at beskaffe lavere det, der kommer ud af et Naaprodukt, som beskaffes høit. Jeg tror derfor, at det Høieste, der paa nogen Maade kan forsvares i denne Henseende, er at sætte Spiritus- og Vintolden ens. Dernæst, hvad Silke angaar, ville De allerede i, hvad den ærede Forslagsstiller har anført, finde tilstrækkelige Motiver til at være vakkende i Deres Bestræbelser for at beskaffe denne Artikel høiere. Det gjælder ganske vist ogsaa om denne Artikel, at det er en Luxusartikel; men man maa tage praktiske Hensyn. Derjom De kunne finde en eneste med Forholdene bekendt Mand, som siger, at det med Hensyn til Smugleri er ubetænkeligt at forhøje Tolden paa Silkevarer, saa vil jeg give efter; men indtil De har fundet en Saadan, holder jeg mig til, hvad samtlige de, der kjende Forholdene, sige, at det vilde være den største Daarskab at forhøje Tolden. Allerede den Told, der er paa Silkevarer, er betænkelig. Der smugles allerede nu, og mere De nu forhøje Tolden, desto mere vil der blive smuglet, og det i et stigende Forhold. Det er rent forkert, at en Mand nu kan reise over til Malmø og kjøbe en Silkefjole der, uden at fortolde den — Tolden var før høiere i Sverrig, men da skete det Samme — tage den i Kommen, føre den herind og have sin Rejse betalt. Denne Forkerthed vil endnu stærkere træde frem, naar De forhøje Tolden paa Silkevarer. Derfor siger jeg, at af disse praktiske Hensyn skulde De tage Dem i Agt for at forhøje Tolden paa Silkevarer saa meget, som De ønske. — Hvad Beskyttelsen angaar, da har jeg ingen sær Betænkelighed ved med Hensyn til Papir at følge den ærede Forslagsstiller, uagtet jeg tidligere har været af den Mening, at man gif noget forskraapt frem i denne Sag. Grunden dertil er væsentlig den, at jeg holder mig overbevist om, at en Forandring her ikke vil faae nogen videre praktisk Betydning. Det er jo bekendt, at i Løbet af det sidste Par Aar har der her i Landet dannet sig 3—4 nye store Papirfabriker. Medens Fabrikationen tidligere var saa godt som udelukkende i Hænderne paa nogle Faa, der kunde slutte Aftaler og nyde Godt af Beskyttelsen, bliver det ikke let mere muligt, da Konkurrencen mellem Fabrikerne vil blive saa stor, at Baverne ikke ville blive dyre. Dertil kommer, at de Herrer, der have oprettet de paagjældende Selskaber, var det bekendt, at man agtede at nedsætte Tolden. — Derimod har jeg en meget større Betænkelighed med Hensyn til Forslaget om raffineret Sukker. Jeg tror, at det ærede Medlem der gaar for vidt. Naar han saaledes vil borttage Beskyttelsen — og hvad han foreslaar, vil efter min Mening være fuldstændig at borttage den — foreslaar han efter min Mening Noget, som ikke bør ske, idet vi nem-

lig ikke kunne være sikre paa, at den Beregning, som ligger til Grund for Toldens Betydning for Sukkerudførselen, er tilsvarende i alle Forhold. Der er lagt en vis Mængde af forskjellige Numere af Sukker til Grund for Raffinaderiernes Beregninger. Den kan være meget passende ved visse Former, men er mindre passende ved andre. Og paa den anden Side tror jeg, at det er en unødvendig haard Fremgangsmaade imod de nuværende saa Fabriker, om man vil berøve dem det sidste Spor af Beskyttelse. Vi gjøre allerede Noget i denne Retning ved at følge det Forslag, som i Fjor fremkom fra Regeringen, vi borttage en stor Del af den Beskyttelse, der er, og vi have just ellers ikke vist os saa overmaade lemsalbdige imod Sukkerfabrikationen her i Landet, saa at vi maatte ved denne Leilighed lidt kunne mildne det mindre heldige Indtryk, som vi mulig frembragte ved, hvad vi gjorde for 2 Aar siden, hvilket vi naturligtvis den Gang gjorde efter moden Overveelse og gode Grundsætninger.

Jeg skal altsaa slutte med at gjentage, hvad jeg nylig bemærkede, at jeg anser det Forslag, der her foreligger for os, for at være et brugbart Grundlag for videre Forhandling, og at jeg nærer det Haab, at vi, for saa vidt vi fra Regeringens Side maatte møde en lignende Betragtning som den, jeg har gjort gjældende, ogsaa ville kunne faae det ophøiet til Lov. Endnu vil jeg henlede den ærede Forslagsstiller's Opmærksomhed paa, at han vist har gjort fuldkommen Ret i i sit Forslag at holde sig saa nøie til det, som i Fjor blev fremlagt af Regeringen, men at det dog ikke er lykkes ham ved de Smaaforandringer, han har indsat deri, at undgaa forskjellige Feiltagelser. Jeg skal saaledes tillade mig at henlede den ærede Forslagsstiller's Opmærksomhed særlig paa Positionen „saltet Silb.“ Jeg tror snarest, at det er en Trykfeil, thi jeg kan ikke tro, at det er det ærede Medlems Mening at ville have 3 Dre pr. Pund af saltet Silb; det maa være 0,3 Dre. Men hvad jeg ikke kan antage at bero paa en ren Feiltagelse, er, at det ærede Medlem ikke har villet give Kreditoplag paa saltet Silb. Dette kan jeg aldeles ikke indse den allermindste Grund til. Det er en Vare, som altid har havt Kreditoplagsret, og som der ikke synes mig at være Grund til at negte denne Ret. Dernæst skal jeg henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa den Position, han har: „Ubenaante Varer“. Efter Landstingets Udvælg's Forslag har han delt den i to Dele: Jeg kan fuldkommen samstemme med ham i den Betragtning, at det vistnok er rigtigt at flytte den første Del hen til „Skibe“, men det ærede Medlem har overset, at der i Positionen Nr. 180 staar en Anmærkning, og at han i den under „d.“ har glemt, at han har truffet Skibsredskaber og Skibsinventariegenstande ud (L a u b e r. Nei, det hører til begge Dele). Nei, det gaar ikke an; det ærede Medlem har forsjønt at stryge de Ord, der staa i denne